

[Nørlund.]

der. Man siger paa den ene Side, at denne Tilføjelse ikke betyder noget, det er det samme, som staar i den oprindelige Dagsorden, og paa den anden Side hævder den højtærede Udenrigsminister, og det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft gav ham jo Tilslutning, at den Linie, som vi foreslaar i vor Tilføjelse, vilde være fordømmelig over al Maade, fordi den vilde være helt forkert. Man kan ikke godt opretholde begge disse Argumentationer. Som jeg sagde før: det er den spanske Ministerpræsident Giral, der har opfordret til denne Fremgangsmaade, og jeg vil tillade mig at minde om det, jeg citerede tidligere paa Dagen. Han udtrykte Haabet om, at Stormagterne skulde gaa videre, end De Forenede Nationer gjorde i Vinter, og hvis de, siger han — jeg citerer med den højtærede Formands Tilladelse —

„havde besluttet at afbryde de diplomatiske og økonomiske Forbindelser med Franco og etablere en Blokade, der forhindrede Spaniens Adgang til Bomuld, Olie og Gummi, vilde Landets industrielle Liv og Transportvæsen snart blive lammet og Franco „kvalt“. Jeg kan forsikre Dem om, at det allerhøjest vil være et Spørgsmaal om 20 Dage.“

Det er den spanske republikanske Ministerpræsident, der udtaler det, og jeg tør nok sige, at man maa regne med, at han handler under Ansvar over for det spanske Folk, og han ved godt, at det vil bevirke Ulykker et Stykke Tid for det spanske Folk. Men der er Ulykker hver Dag for det spanske Folk under Franco-Regimet. Der er ogsaa Sult for den menige Mand; der er Strejker, fordi Lønningerne er utilstrækkelige. Men vi har ogsaa lært, dengang vi kæmpede for Friheden, at en Gang imellem paatog man sig en stor Byrde for at opnaa en Fremgang bagefter. Saadan var det Københavnerne ræsonnerede, da de gik ud i Folkestrejken. Og jeg synes, man skal tænke paa, at vi ventede herhjemme paa Befrielsen gennem 5 lange Aar, og vi ved, hvad det vil sige at vente; vi saa, hvorledes det ene Land efter det andet blev frit; og især de af os maaske, der sad indespærrede, kunde mærke, hvad det var at vente. Jeg kan ikke lade være at tænke paa dem, der sidder indespærrede i Dag, ikke blot dem i Fængslerne, men hele det spanske Folk. Det venter og det venter, og vi kan ikke tillade os blot at feje dette Spørgsmaal ned af Bordet og sige, at det vil medføre Ulykker for det spanske Folk, for Girals Erklæring viser, at disse Vanskeligheder er det spanke Folk villigt

til at bære for at opnaa det, det har kæmpet for siden 1936, i 10 lange og bitre Aar.

Formanden: Jeg ønsker gerne Klarhed over et enkelt Punkt. Stiller den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Forslag om at standse Behandlingen og henvise Sagen til Behandling i et Udvalg?

Ordføreren for Forslagsstillerne (Nørlund): Ikke efter den udeblevne Tilslutning.

Formanden: Jeg opfatter det som et Nej.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hedtoft: I Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Nørlund paaberaabte sig nogle Udtalelser af den spanske Eksilregerings Chef, Dr. Giral — det maa være et Interview i „News Chronicle“ den 8. Marts —, skal jeg gøre opmærksom paa en Ting, og det skal blive den sidste Bemærkning fra min Side. Det interessante ved dette Interview i „News Chronicle“ er netop, at Giral siger, at blot Udlandet vilde afbryde Tilførslerne til Spanien af tre Raastoffer, nemlig Bomuld, Olie og Gummi, vilde Virkningerne for Franco blive saadan og saadan. Men det ærede Medlems Ændringsforslag er en Opfordring til alle demokratiske Stater om at afbryde enhver Forbindelse, enhver Forbindelse med Franco-Spanien. Der er virkelig Forskel paa de to Ting, hvis man skal tage dette Ændringsforslag alvorligt — og det maa man jo gøre og tænke det igennem —, saa jeg kan for mit Vedkommende med den Begrundelse, jeg tidligere har anført, og ud fra den Betragtning, jeg her gør gældende, sige, at hvis det ærede Medlem, hvad jeg ikke haaber, opretholder sit Ændringsforslag, maa jeg tilraade mine Meningsfæller med den Motivering, jeg har givet, at stemme imod. Jeg haaber som sagt ikke, det ærede Medlem opretholder det; det er væsentligt ud fra danske Synspunkter, at der nu bliver et enigt Folketing, og det kommunistiske Parti bør tilslutte sig den Linie, der nu er tilraadet fra alle Sider.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det af Nørlund stillede Ændringsforslag til den af Hans Hedtoft fremsatte Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen (se foran)

forkastedes med 75 Stemmer imod 18.